

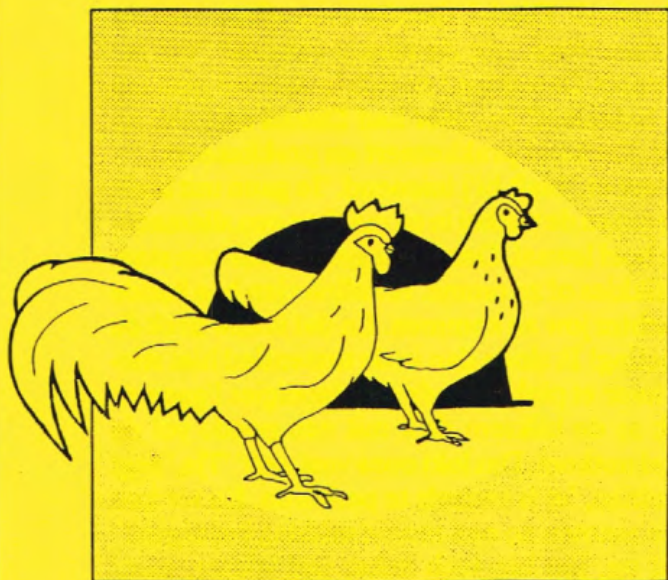
't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Et veurjaor komt d'r an! Ie hoeven buten niet meer in een dikke jasse te lopen, gien lastige lange sjaal meer omme, gien kriebelige musse meer op, gien onhaandige haansken meer an, gien extra sokken om de voeten, ie hebben gien gedonder meer mit leerzen die aj' deur die verhipte dikke sokken haost niet an kriegen kunnen... Kotom, ie kun bi'jkotten zo weer in en uut huus lopen. Heerlik is dat, vienen jim ok niet?

Et is ok weer haost an de Paosken toe. Een weke veur de Paosken is et liekewel eerst Palmpaosken. Now weten wi'j vanzels niet of jim van plan binnen om een palmpaosketakke te maeken. Aj'm daor al mit an de gang gaon en jim willen daor wat meer van weten, dan kuj'm altied even in et boekien *Palmpasen* kieken. Dat boekien zit in iene van de hiemkundemappen bi'j jim op schoele.

In 't Herenhoentien zitten dit keer twie, wat kottere, verhaelties over Piepmoes. Beide verhaelties hebben mit de Paosken en paoske-eier te maeken. Mit de Paoskedaegen eten hiel vule meensken een eigien. Meerstal niet zomar een ei, mar iene die mooi opvarfd of bi'jglieks versierd is mit plakplaeties. Wi'j hebben veur jim een stikkervel vol mit hiele kleine kleurplaeties. Aj'm die plaeties kleurd hebben, kuj' ze uutknippen en op (kookte!) eier plakken. Die eier kuj' wit laoten, mar ie kun ze vanzels ok eerst varven, dat is aenlik nog veul mooier. Mar jim kun de stikkers vanzels ok argens eers op plakken. Wi'j hopen in elk geval dat jim d'r veul plezier an hebben zullen. Tot de volgende keer!

PIEPMOES EN DE PAOSKE-EIER (1).

(Twee veurleesverhaelties van Sietske Bloemhoff)

Op een vroege veurjaarsmorgen kuiert Piepmoes wat in de tuun omme. Et is lekker weer veur de tied van et jaor. In de tuun bluuien al alderhaande veurjaarsbloemen. Sni'jklokkies, krokussies, narcissen, hyacinten, anemonen en gao zo mar deur. 'Tjongejonge, wat geniet ik toch van mien tune-gien,' mompelt Piepmoes. 'De winter was ok mooi, heur, daar niet van. Wat hewwe mooi schaesereden, mien vrunden en ikke. Jim dan? Mar now is et al weer an de Paosken toe en dan wi'k een paosketakke in huus hebben. Ik zal es even kieken a'k een mooie toeke vienen kan.'

Piepmoes lopt veerder de tuun in en zicht dan Diedel en Daweltien deur et tuunhekke et grintpattien opkommen. 'Hoj, Piepmoes,' zeggen ze. 'Wi'j weren an de kuiert en we zeden zo tegen mekere dawwe wel es even bi'j jow kieken konnen. Wat hej' je tuun d'r mooi bi'j liggen, maot. Mar wat loop ie toch bi'j die struke omme te strunen. Et is nog gien Paosken, heur, ie hoeven now nog niet naor paoske-eier te zuken!' 'Paoske-

eier?' vragt Piepmoes, 'wat bin dat dan veur eier?' 'Now luuster mar es,' zegt Diedel. 'Oonze grote baozen verstoppen mit de Paosken altied eier in de tuun veur de kleine baosies. Die moe'n die dan laeter opzuchen. Dat vienen kiender hatstikke mooi, zie.'

Piepmoes kikt verheerd op. 'Eigies verstoppen,' bromt de moes, 'wie dot zoks now. Dan moej' ze ja bi'j de voegels weghaelen en dan bin die ze kwiet. Wat doen meensken toch nuvere dingen.' De moes wodt de hieltied lelker. 'Kalm now mar, je,' zegt Daweltien, 'wien je toch niet zo op. Diedel legt et jow ok weer vusen te haostig uut vanzels. Et vaalt allegere wel een betien mit. Oonze baos het niet alliend oons, mar ok een peer kiepen. En die kiepen leggen eier, alle daegen weer. Now, en de meensken koken die eier en eten ze dan op. Dat is hiel gewoon, daar hebben meensken kiepen veur. En de kiepen vienen dat hielendal niet slim, ze leggen ja alle daegen weer ni'jen. Mit de Paosken varven de kiender zokke eier vaeks hiel mooi op, of versieren ze mit plakplaeties of zo. As ze de eier klaor binnen, verstoppen de grote baozen ze in de tuun en dan moe'n de kiender ze opzuchen. Die vienen dat prachtig'. Now ja, dat laeste snapt Piepmoes wel, alliend eigies bi'j voegels weghaelen, hi'j vint et een nuver idee!

'D'r bin trouwens ok wel meensken die sukelaoeigies mit kleurd zulverpepier d'r omme verstoppen,' zegt Daweltien, 'en dat kan vanzels krek lieke goed. Aenlik zollen wi'j ok wel zoks doen kunnen.'

'Ja,' ropt Diedel mitien enthousiast, 'laoten wi'j tegere paoseigies veur Piepmoes en oonze ere vrunden verstoppen. Kom op, dan doen we voten-daolik iederiene bericht!' 'Rustig, Diedel,' sust Daweltien, 'loop toch niet zo hadde van staepel. Et is een mooi idee, mar waor wil ie paoseigies weghaelen?' Diedel daenkt even diepe nao en zegt dan: 'Now, uut de winkel vanzels!' 'Oh ja,' antwoordt Daweltien, 'en heb ie dan wel geld om ze te betalen?' Ja, daar had Diedel nog niet an docht. De hond prakkezeert en prakkezeert...

'k Weet et,' blaft hi'j inienend. 'Ie gaon mit hiele vieze poten de winkel in en maeken een allemachtigen boel lewaai. Desnoods gooi ie mar een staepel blikkies of zo omme. Ie zullen zien hoe hadde ze achter jow an kommen. En dat is now krek de bedoeling! Ik sloep dan in de tussentied hiel stiekem naor et plak waor de sukelaoeigies liggen en maek as de bliksem da'k mit een poede vol de winkel uitkom. Dat lokt oons vast wel!' 'Tja,' zegt Daweltien, 'et is vanzels te perberen. En we kun oonze maoten zo een mooie middag bezorgen.' 'Hool op, jim bin toch zeker wel wiezer, niet,' waarschouwt Piepmoes. 'Dat wi'k beslist niet

hebben, heur! As ze jim pakken kuj'm wel weer in et asiel belanen. Jim bedoelen et goed, dat snap ik wel, mar zokke plannen gaon vusen te veer. Ik weet wel wat beters. Hej'm et drok vandaege?' De beide honnen kieken mekere es an en schuddekoppen van nee. Dan kiekenze Piepmoes an en vraogen him wat hi'j van doel is. 'Zien jim dat pattien wel, waor jim krek langes kommen binnen,' vragt Piepmoes. Now, dat zien de honnen wel. 'En we vulen et ok nog wel,' zegt Diedel, want die stienties gaon oons wel es tussen de ti'jgies zitten en da's niet noflik.'

'Bekiek die stienties anders mar es goed,' zegt Piepmoes, 'vaalt jim niks op?' De honnen schuddekoppen weer van nee. Stienties bin stienties, of niet soms. Dan pakt Piepmoes ien zoe'n stientien en hooft et veur de honneneuzen. 'Wat daenken jim hiervan,' vragt hi'j, 'liekt dit stientien dan niet sprekend op een eigien?' De beide honnen nikken van ja. 'En disse dan,' vragt Piepmoes weer, as hi'j nog een stientien zien lat. 'Ja, die ok,' vieren Diedel en Dawel. 'Now,' zegt Piepmoes, 'as we now es meer van zokke stienties opzuchen en die krek as echte eigies mooi opvarven, dan kun jim die wel veur oons verstoppen. Ik heb nog wel wat varve.' 'Wat een superidee, Piepmoes,' vint Diedel, 'da's veul beter as mienend. Wi'j bin uiteindelik niet een peer straothonnen die de kost bi'j mekere scharrelen moeten. Wat vien ie, Dawel?' Now, Daweltien is et d'r hielemaole mit iens en de drie vrunden gaon gauw meer stienties zuken die op eigies lieken.

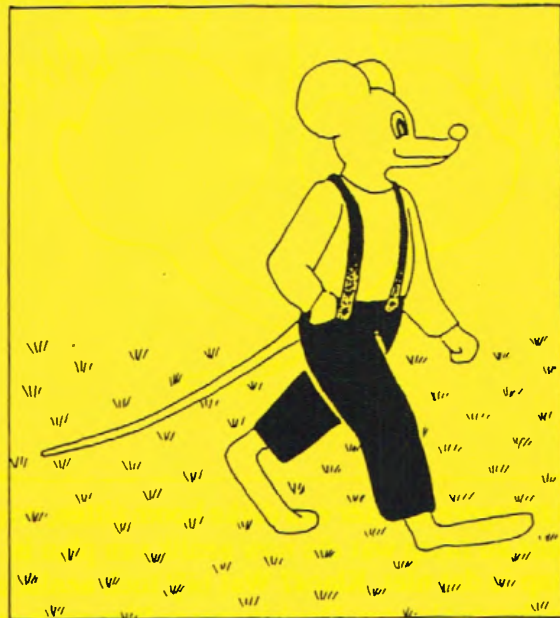
As ze genoeg stienties hebben, gaon ze in huus. Piepmoes zet de varve en een peer kwasten op 'e taofel en daor gaot et henne. Ze doen alle drie slim heur best en dat kuj' ok wel zien. De eigies wo'n hatstikke mooi. Elke keer as ze iene klaar hebben, leggen ze dat op een groot klieid te dreugen. 'Mit de Paosken bin ze wel druge,' daenkt Piepmoes. 'Vast wel,' mient Dawel. As ze genoeg eier varfd hebben, besluten de beide honnen gauw op huus an te gaon, et is al laete. De baos zal wel opkieken, want Diedel het hier en daor een beste lik varve op zien vellegien zitten. Hi'j is now ien keer wat haostig en dan smeer ie de boel d'r gauw onder. 'Tot zundag, Piepmoes,' roepen de honnen, as ze al in de bos binnen. 'Tot zundag', ropt Piepmoes zien vrunden nao.

As Piepmoes alles opruimd het en nog evenpies de eier bekikt, bedaeht hi'j dat hi'j weer een mooie dag had het. En dat hi'j geweldigvule nocht an Paoskezundag het, dat kun jim jim zeker wel veurstellen!

PIEPMOES EN DE PAOSKE-EIER (2).

Et is nog niet zo laete, as de beide honnen Paoskezundag weer et pattien bi'j Piepmoes instappen. In huus bekieken ze de stienties nog es goed. Wat bin ze mooi, et bin krek echte eigies. Dan stoppen ze ze in een poede en gaon naor et kaampien laand in de bos om ze te verstoppen. 'Maek et oons mar niet té makkelik, jonges,' ropt Piepmoes ze nao. 'Wi'j bin echte speurneuzen, daenk daor goed an!'

As Diedel en Daweltien de eier verstoppt hebben, haelen ze Piepmoes en de ere vrunden op. De dieren beginnen vot-en-daolik te zuken, want ze hebben d'r allegere ommeraek vule nocht an. En ze zuken mar en ze zuken mar. De honnen hebben de eigies wel hiel goed verstoppt, want gieniene die wat vint. 'Muuilik, heur,' kwettert et roodbossien, 'wat kun die honnen allemachtige goed eigies verstoppen.' 'Now, zeg dat wel,' vint ok de gele gouwe, 'ze maeken et oons écht niet makkelik!' De protter begint al een betien te foeteren, die het niet zovule geduld. De molle het ok nog niks ynnen. Hi'j het de snute onder et zaand, want now en dan loert hi'j in oolde mollerillen in de grond, ie weten ja mar nooit.

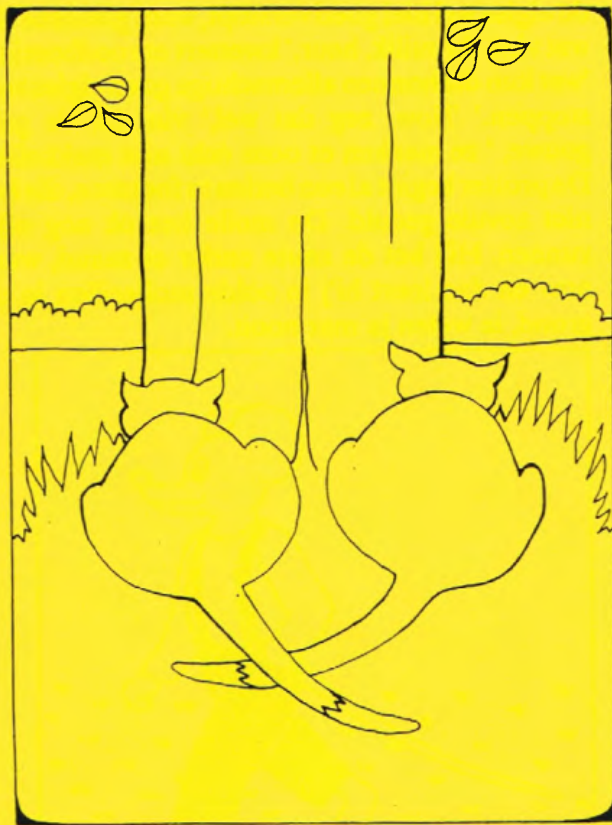

En Piepmoes dan? Waor is Piepmoes aenlik? Now, dat za'k jim gauw vertellen. Piepmoes kan ok niks vieren, daarom besluit hi'j om mar es an de ere kaante van et laand te kieken. Misschien dat daor wel wat ligt. Hi'j zocht goed. En ja heur, niet veur niks. Hielemaole in et uterste hoekien van et laand vint Piepmoes een eigien. Evenpies veerderop ligt weer iene. Gauw lopt Piepmoes d'r henne om dat ok te pakken. En dan zicht hi'j weer iene. En nog iene. 'Zollen de eren al goenend hebben,' mompelt de moes in himzels. 'Of zollen die nog de hieltied niks vieren kunnen? Weej'

wat? Ik hael ze gauw op, dan kun ze hier ok zuken gaon. Hier liggen d'r ja genoeg.'

Dan kikt Piepmoes om him henne. Waor is hi'j aenlik? Hi'j staot midden in de bos en zicht et hiele stok laand niet meer. Piepmoes krigt et d'r waarm van en beseft dat hi'j hielemaole verdwaeld is. Oei, niet best vanzels! Wat moet hi'j now doen en hoe kon dit toch gebeuren?

Now, hoe dit gebeuren kon, hebben jim zeker al lange deur. Et is weer zoe'n misselike streek van de katten. Van Klaos de kaeter, en Miep, et vrundinnegien van Klaos. Doe ze de honnen de eigies verstoppem zaggen, hadde Miep mitien deur wat de bedoeling was. 'Kom, Klaos,' blaost Miep. 'Lao'we oons hier gauw verstoppem, zodat Diedel en Daweltien oons niet zien.'

As ze tegere achter een dikke boom zitten, vragt Klaos an Miep wat die now aenlik van plan is.

'Snap ie dat niet, Klaos? Wat bi'j' toch aenlik ok een domme kaeter. Douk kommen Piepmoes-endie vanzels om die eigies op te zuken. Et is ja Paoskezundag,' Ja,' gromt Klaos, 'dat weet ik ok wel vanzels, zo onneuzel bin ik now ok weer niet. Mar wat doen ze dan mit die eigies. Ie kun ze ja niet iens opeten, ze bin ja van stien.'

'Ja,' zegt Miep, 'dat bin ik wel mit je iens. Et is ok een onneuzel gedoe, mar ze moe'n et zels mar weten. Et bin now ien keer nuvere beesten. Ie kun d'r niks mit. Now ja, niks...' Miep slikt him es om de bek. 'Mar luuster nog even naor mi'j, Klaos. As wi'j now douk, as de honnen vot binnen, de stienties es verleggen... De hieltied iene een aentien veerder de bos in... D'r is grif wel zoe'n lekker

stokkien vleis dat niks in de gaten het. Dat niet deur het dat et laeste eigien vlak bi'j oons ligt. Dat stokkien vleis lopt oons dan zo regelrecht de bek in. Tjongejonge, wat bin ik toch een toeke katte, vien ie ok niet, Klaos?'

'k Moet et eerst nog zien,' zeurt Klaos die aenlik niet hebben kan dat hi'j et plannegien niet bedocht het. 'En as d'r al iene intrapt, dan zal et de molle wel wezen, en ik lus hielendal gien mollen,' mierkt hi'j d'r nog achter an. Mar as bliekt dat et Piepmoes is die d'r an komt, knipogen ze es tegen mekere. Dit keer hebben ze gelok, eindelijk is et zo veer en kun ze de moes pakken... 'Nog een peer stappen en dan griepen we him, Miep,' fluustert Klaos. 'Let op... iene... tweeje... drrrr...'

Een vreselik gemierk, gebrul en gekrijs brekt los. Aarme Piepmoes, aarm besien, moej' him es piepen heuren... Mar wat piept Piepmoes nuver! Et piepen klinkt aenlik hielendal niet zo bange. Aj' niet beter wussen, zoj' daenken dat Piepmoes lacht, en niet een klein betien ok! En een moes lacht niet as hi'j deur katten pakt wodt, dat weten jim ok wel. Zol et dan toch nog goed oflopen?

Now, mit de moes lopt et wél goed of, mar mit de katten niet. Dat zit zo. Iene van Piepmoes zien vrunden hul de boel een betien in de gaten in de bos. Dat hadden de honnen him vragt. As jim goed oplet hebben, weten jim wel wie zi'j vragt hebben. Iene die dus níet an et eierzukem was. Juust, de doeve! Hi'j is de ooldste vrund van Piepmoes en het him al hiel vaeke uut de klauwen van de katten red. In overleg mit Diedel en Daweltien hul de doeve de hiele morgen de bos in de gaten. Hi'j vleug de hieltied ronties om de bos henne en zag percies wat de katten uutspeekten. 'Die smerige katten,' docht de doeve. 'Ik zal ze mores leren, dat gedonder moet now mar es oflopen wezen.'

Hi'j hadde gauw een plannegien bedocht en vleug stillegies boven in de boom, waor de beide katten heur achter verstopt hadden. Op et moment dat die Piepmoes griepen zollen, gooide de doeve twee emmers vol stienkoold waeter over Klaos en Miep henne.

Kletsnat en jammerende en krijsende maeken de katten dat ze de bos uutkommen en raozen dat ze daor nooit weer kommen. Of dat zo is moe'n we vanzels allegere mar ofwaachten. En Piepmoes en de doeve? Die lachen heur een aep en de ere dieren ok as ze et verhael heuren. En zo leup alles gelokkig tóch nog goed of op die Paoskezundag!

Dit Herenhoentien wodde bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Saskia Douma en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemientelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

Stikkervel

